

ה"ת 61094/07/22 - להב 433 - אכ"ל צפון נגד מחמוד אגבריה 2. מ.ו. לקסוס להובלה ומסחר בע"מ 3. גאנדי אגבריה 4. גאנדי 2010 חברה להובלות בע"מ 5. אסמעיל סרסור

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

ה"ת 61094-07-22 מדינת ישראל נ' אגבריה ואח'
תיק חיצוני: 35513/2022

לפני
המבקשת
נגד
המשיבים טוען לזכות

להב 433 - אכ"ל צפון

1. מחמוד אגבריה 2. מ.ו. לקסוס להובלה ומסחר בע"מ 3. גאנדי אגבריה
4. גאנדי 2010 חברה להובלות בע"מ 5. אסמעיל סרסור

החלטה

לפניי בקשה רביעית להארכת תוקף החזקת התפוסים, מכוח סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ") וסעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס -2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") וסעיפים 32, 34 ו-43 לפסד"פ, וזאת למשך 180 ימים נוספים.

רקע והשתלשלות ההליכים

1. הרקע והשתלשלות ההליכים פורטו בהרחבה בהחלטות הקודמות, ועל כן לא מצאתי מקום לשוב ולהרחיב אודותיהם.
2. אציין, בתמצית, כי התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת נגד המשיבים, במסגרת תיק פל"א 35513/2022 בחיפוש אשר נערכו בבתי המשיבים ובחצריהם בתאריך 23.05.22, ו/או הוצאו לגביהם צווי עיקול ו/או הקפאה וכל סעד אחר לטובת המבקשת.
3. ביום 23.05.22, הפכה לגלויה חקירה רחבת היקף ובה ריבוי עצורים בחשד לעבירות מרמה, עבירות על פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "חוק המע"מ"), הלבנת הון ועוד.

שנים עשר מהחשודים וביניהם המשיב 1 נעצרו, מעצרו של משיב 1 הוארך מעת לעת עד ליום 02.06.2022.

4. ביום 14.08.2022 ניתנה החלטה לשחרור חלק מהתפוסים לרבות רכבים וטלפונים וזאת בתנאים, בהתאם להסכמות אליהם הגיעו הצדדים. בהמשך, ביום 06.02.2023, שוחרר רכב מתפיסה ברישום - מ.ר. 82994402 לידי חברת ליסקאר רם בע"מ. בהמשך, ניתנו החלטות המורות על הארכת תוקף החזקת התפוסים כמבוקש על ידי המבקשת.

5. מכאן, הבקשה שבפניי, במסגרתה עתרה המבקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים ב- 180 ימים נוספים. יוער, כי מועד הדיון נדחה מספר פעמים, לנוכח גיוס היחידה עם תחילת מלחמת "חרבות ברזל", לגביית עדויות נפגעי המלחמה, משפחות הנרצחים, חיילים, שוטרים וכלל הפצועים.

טיעוני הצדדים בתמצית

6. **המבקשת**, טענה כי על פי החשד משיב 1 קשר קשר עם חשוד נוסף במטרה להונות את רשויות המס באמצעות הוצאת חשבוניות פיקטיביות לטובת המשיבות 2 ו- 4, שבבעלותו ובבעלות אביו המשיב 3. המשיב 1 הפקיד, על פי החשד, כספים לחשבון בנק של תחנת הדלק במסווה לתשלום החשבוניות הפיקטיביות, אך בפועל הוחזר לו הסכום במזומן על ידי חשוד נוסף מקופת התחנה.

7. נטען עוד כי מדובר בפרשה מסועפת, רחבת היקף הן מבחינת העבירות ומרובת מעורבים וחשודים, הנחקרת כמקשה אחת, וזאת לאור אופי העבירות, ומשך תקופת ביצוען.

8. תיק החקירה עבר לפרקליטות מחוז צפון, לצורך בחינה לפני הגשת כתב אישום והוא מלווה על ידם. חלק מהתפוסים בתיק הינם על בסיס הסכמות קודמות וכעת נדרש להאריך תוקף התפוסים בשלב זה של החקירה.

9. עילות הבקשה העיקריות להארכת תוקף החזקת התפוסים הינן הבטחת אפשרות מימוש חילוטו של הרכוש התפוס.

10. היקף העבירות הכולל המיוחס למשיבים, מוערך כיום ב- 32 מיליון ₪ לערך, בהתאם למצבת חומר הראיות בתיק. ואילו שווי התפוסים נופל משמעותית מסכום זה ומוערך ב- 5.4 מיליון ₪ (לא כולל 4 דירות מגורים). מכאן, קיים צורך בהארכת תוקף החזקת התפוסים, לצורך הבטחת אפשרות מימוש חילוטו העתידי של הרכוש התפוס.

11. עסקינן בבקשה רביעית להארכת תוקף החזקת התפוסים, הבקשה מאוזנת ומידתית ועומדת בהוראות החוק והפסיקה. נטען, כי בבואו של בית המשפט לבחון מידתיות התפיסה עליו לשקול את פוטנציאל החילוט וכן את

קצב התקדמות החקירה. לאור העובדה שמדובר בפרשייה רחבת היקף עם מספר רב של מעורבים וכן לנוכח עוצמת החשד, אופי העבירות וההיקף הכלכלי הנרחב, תקופת הזמן המבוקשת מידתית.

12. אשר לקצב קידום הטיפול בתיק נטען כי החקירה קודמה על ידי היחידה החוקרת באופן יעיל ומהיר, התיק הועבר לעיון הפרקליטות ביום 27.07.22, ובספטמבר 2023, הועברו לפרקליטות השלמות חקירה שנדרשה היחידה החוקרת לבצע בתיק כולו.

13. אשר לכלי הרכב בומברדיה ש.י. 2021, מ.ר. 1961028 (להלן: "**רכב השטח**"), נטען כי ביום 10.09.23, עדכנה המבקשת את בית המשפט כי מיצתה את החקירה בנוגע לטוען לזכות איסמעיל סרסור (להלן: "**סרסור**") ומתוקף החלטת בית המשפט הועברה ההודעה של סרסור לעיון של בא כוחו. המבקשת מתנגדת לשחרור הרכב התפוס, שכן מדובר ברכוש של המשיבים המיועד לצורך חילוט עתידי.

14. **ב"כ המשיבים**, התנגד לבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים ב-180 ימים. נטען כי החקירה בתיק זה נמשכה זמן רב והועברה לעיון הפרקליטות ביולי 2022, קרי לפני כ-17 חודשים. התיק נמצא זמן רב בידי הפרקליטות והיא אף שלחה למשיבים מכתבי יידוע ראשוניים.

15. נטען עוד, כי טענת המבקשת לפיה בחודש ספטמבר התבקשו השלמות נוספות מטעם הפרקליטות נטענה בעלמא, שכן לא ברור אם עסקינן בפעולות הנוגעות למשיבים באופן ספציפי או למעורבים אחרים בפרשה. האמור גם עומד בסתירה עם הצהרות נציג היחידה החוקרת בדיון שהתקיים ביום 22.06.23 ולפיהן כבר בהשלמות שקיבלו אז, התבקשו לערוך חקירות הטחה (עמ' 15, ש' 9 לפרוטוקול).

16. עוד נטען כי לבקשה לא צורף כל מסמך מטעם הפרקליטות, המסביר את הצורך להאריך את החזקת התפוסים ב-180 ימים נוספים. המשך תפיסת התפוסים בידי המבקשת, ללא נימוק או צורך פוגע בזכויותיהם הקנייניות של המשיבים באופן בלתי מידתי ולא נחוץ. נטען עוד, כי המשיבים מכבדים את העובדה, שיחידת להב 433 גויסה לחקירה לאומית במסגרת מלחמת חרבות ברזל, אולם עובדה זו אינה רלוונטית לענייננו, מכיוון שהתיק הועבר לפני זמן רב לפרקליטות. זאת ועוד, למיטב ידיעת ב"כ המשיבים היחידה החוקרת שבה זה מכבר לעבודתה השוטפת לפחות באופן חלקי.

17. בכל הנוגע לרכב השטח (באגי), לא ברור מדוע המשיבה לא צירפה את הבעלים של הכלי מר סרסור כמשיב, שכן לא יכולה להיות מחלוקת בדבר היותו טוען לזכות. מעיון בהודעתו של מר סרסור, לא נמצא בה שום הצדקה לדחיית גרסתו לפיה הוא הבעלים של הכלי. על כן, ובשים לב לעובדה כי פעולות החקירה ביחס לכלי הרכב מוצו, יש מקום להורות על שחרור התפוס למר סרסור.

18. אשר למהות העבירות והיקפן, ב"כ המשיבים הלין על כך שכיום המבקשת מייחסת למשיב 1, עבירות מקור

(ניהול עסק בלא רישיון) שלא ברור כלל אם המשיב נחקר לגביהן, והינן שונות מאלו שיוחסו לו בעבר (הפצת חשבוניות פיקטיביות). כתמיכה בטענתו, הפנה למכתב מטעם הפרקליטות שסומן ב' ואשר הוגש בדיון הקודם, ובו כלל לא מצויינים החשדות האמורים, מה שמוכיח לדידו את טענות המשיבים ולפיהן החשד בנוגע לחשבוניות הפיקטיביות לא רק שלא התחזק אלא נשלל, עד כי לא תיתכן העמדה לדין בגין עבירות אלה.

19. בנוסף, ב"כ המשיבים הביע הסתייגות מהיקף העבירות המיוחס למשיבים כיום העומד על כ- 32 מיליון ₪. נטען, שלאור עמדת המדינה כיום, לאחר תום ביצוע ההשלמות ומיצוי כלל פעולות החקירה, הרי שהיקף העבירה צריך להיבחן מחדש. הודגש, כי יש לבדוק אם היקף העבירה בנוגע לחשד לעבירות על פי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 מצדיק את תפיסת הרכוש בהיקפים עצומים הכוללים נדל"ן בשווי כ- 15 מיליון ₪; כספי מזומן בשווי של כ- 5 מיליון ₪; כספים שהופקדו לצורך שחרור רכבים; צי רכבים אשר תפוסים ברישום - משאיות, ששווי הינו מעל 5 מיליון ₪. לדידי, ב"כ המשיבים, שווי התפוסים עולה על היקף העבירות. משכך, ככל והחשד הצטמצם ל- 5 מיליון ₪ בגין חשבוניות פיקטיביות, הגם שהסכום במחלוקת הרי שיש להגביל את שווי התפיסה לכל היותר לסכום זה.

20. באשר לתפיסת כלי השטח של סרסור, ב"כ המשיבים ביקש לעיין מחדש בהחלטות הקודמות וזאת בהינתן העובדה כי המבקשת מיצתה חקירתה בנושא, ולא קיים חומר הסותר את הטענות והראיות של הטוען לזכות, לפיהן רכש את כלי השטח וכי הוא הבעלים שלו. מכאן, יש להשיב לידיו את הכלי.

21. לבסוף נטען שככל ובית המשפט לא יורה על שחרור רכבים, לכל הפחות יש להורות על שחרור עיקול ברישום על רכב מסוג ב.מ.ו., מאחר והיה מעורב בתאונה, שכן חברת הביטוח איננה מוכנה לשחרר כסף עבור רכב שמעוקל לטובת המדינה.

22. כמו כן, ביקש ב"כ המשיבים להורות על שחרור מכשירי טלפונים ניידים, אשר מוחזקים תקופה ארוכה מאוד.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

23. כאמור בהחלטות קודמות, שאלת הצדקתה הראשונית של התפיסה אינה עומדת לבחינה כאן, שכן זו אושרה על ידי בית המשפט ועל ידי המשיבים עצמם. כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, הסמכות לתפוס חפץ אינה מקנה, מאליה, סמכות נמשכת להמשיך ולהחזיק בו, וככל שבחלוף הזמן העילה לתפיסת החפץ או התכלית שלשמה נתפס יחדלו מלהתקיים, תפקע גם סמכות המשטרה להחזיק בו (ראו: בש"פ 7992/22 עדנאן נורי נ' מדינת ישראל, פסקאות 10-11, [פורסם בבנו] 1.03.2023) (להלן: "בש"פ נורי").

24. לאור האמור, אבחן האם המשך החזקת התפוסים משרת תכלית שמשתלבת עם מקור הסמכות לתפיסה והאם ניתן לשחרר את התפוסים, והכל לשם השגת איזון בין תכלית התפיסה לבין זכות הקניין של הפרט (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2), 464 (22.05.2000); בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** [פורסם בנבו] (31.10.2007) (להלן: "**בש"פ סיטבון**"); בש"פ נורי).

25. לצורך ההכרעה מהו האיזון הדרוש, יש לאתר, בין היתר, את תכליות התפיסה, ולעמוד על **עוצמת החשדות במועד ההכרעה השיפוטית**, בראי הזמן שחלף מעת התפיסה (בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.03.2006) (להלן: "**בש"פ לרגו**")), ולבחון אם המשך החזקת התפוס נעשית כדין.

26. תחילה, יש לבחון אם בנקודת הזמן הנוכחית קיים מקור סמכות המשולב עם תכלית, המאפשר להוסיף ולהחזיק בתפוס. ככל שהתשובה לכך חיובית, יש להוסיף ולבחון את מידתיות ההחזקה בנסיבות העניין, קרי, אם ניתן להשיג את התכלית שלשמה מוחזק התפוס בדרך אחרת, של "חלופת תפיסה" שפגיעתה בחשוד או הנאשם פחותה (בש"פ 8353/09 **מגאלניק נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 [פורסם בנבו] (26.11.2009)).

27. כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, בבואו לבחון את מידתיות התפיסה, על בית המשפט לשקול את פוטנציאל החילוט (החשד מקים סיכוי סביר לכך שככל ויוגש כתב אישום, בתום ההליך הפלילי יורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט רכוש); קצב התקדמות החקירה; פרק הזמן שחלף מאז מועד התפיסה ופרק הזמן שצפוי לחלוף (בש"פ סיטבון; ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר**, פסקה 9 [פורסם בנבו] (29.08.2013); רע"פ 6709/15 **דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' משטרת ישראל** [פורסם בנבו] (21.01.2016); ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים**, פסקה 37 [פורסם בנבו] (8.04.2018) (להלן: "**ענין חסדי דוד**"); ע"פ 80/19 **מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.08.2019) (להלן: "**ענין מאיר שאיבות**")).

28. עוד יש לשקול את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשמת תכליתה ולאזן אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, שצריכה להיות לפי חוק, במידתיות ולתכלית ראויה, ובשים לב לחלוף הזמן מעת התפיסה ולהתמשכות הפגיעה ולחזקת החפות העומדת למשיב (בש"פ לרגו). הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם למשיב וחלופות תפיסה אפשריות (ענין חסדי דוד). במסגרת האיזונים, יש לשקול את סוג התפוסים, יכולת ההיפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיב, ואם ניתן להשיג את תכלית הסעד המבוקש בדרך פוגענית פחות מתפיסה בפועל של הרכוש (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 [פורסם בנבו] (5.08.2018)). בכלל זה יש לבחון את היקף החילוט הנהוג בנסיבות דומות. כך למשל, בענין מאיר שאיבות, צומצם היקף התפיסה הזמנית בשל חלוף הזמן, בו הרכוש היה תפוס משך חמש שנים. ראו והשוו גם החלטת בית המשפט העליון לענין הארכה שביעית של תפוסים, בש"פ 7257/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.11.2019).

29. בנוסף, יש לתת את הדעת לכך שראוי לאפשר למבקשת להחזיק תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות

לחשודים (לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך ראו: ע"פ 1872/16 **ניסים דז'לדטי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.05.2017); ע"פ 4143/17 **מחמד עאבד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.08.2018). לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ראו ע"פ 7701/17 **אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.2017).

מן הכלל אל הפרט

30. **בענייננו**, ולאחר בחינת טיעוני הצדדים, מצאתי כי קיימת עילה מוצדקת בנסיבות העניין, להאריך את משך התפיסה בהתחשב בעוצמת הראיות, קצב התקדמות החקירה, הפגיעה בזכויות הקניין של המשיבים, ואיזון מול האינטרס הציבורי שבחילוט העתידי.

31. בהקשר זה, שקלתי את פוטנציאל החילוט; קצב התקדמות החקירה; פרק הזמן שחלף מאז מועד התפיסה ופרק הזמן שצפוי לחלוף ובהמשך להחלטות הקודמות בהליך זה, וקביעותי באשר לעוצמת החשדות והיקף העבירות ותכלית החילוט, הרי שפוטנציאל החילוט לגבי התפוסים עודנו שריר וקיים.

32. אשר **לחשד הסביר**, המשיבים לא חלקו במעמד הגשת תגובתם על עוצמת החשדות. טענותיהם בענין זה נטענו במעמד הדיון, והתמקדו במהות עבירות המקור המיוחסות כיום למשיבים והטענה כי היקף העבירות נופל מהערכות המבקשת וכן נופל משווי התפוסים. משכך, לדידם לא מוצדק לשוב ולהאריך תוקף החזקת התפוסים ולכל היותר יש להעמיד את ההיקף על סך 5 מיליון ₪ ובהתאמה להעמיד את שווי התפוסים על סכום זה.

33. בית המשפט העליון עמד על "החשד הסביר" הדרוש במקרים כבענייננו, וקבע כי "החשד הסביר" שדרוש במקרים כגון זה שלפנינו, הוא סיכוי סביר לכך שהמשיבים ביצעו את העבירות בהן הם חשודים, וזאת באמצעות עיון בחומר הקיים והתפתחות החקירה המשטרית" (בש"פ 829/22 **חברת אליאבוסיון ללאסתתמר וללעקאר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.04.2022)).

34. בהחלטתי הקודמת נדרשתי לחשד הסביר, ולאחר ששבתי וקראתי את הדוחות הסודיים ועיינתי במקביל בחומרים אליהם הופניתי ובהשלמות שבוצעו עד כה, ונתתי דעתי לכלל הטענות שביקשו המשיבים לבחון בשנית, באתי לכלל מסקנה, בזהירות הראויה, כי חומרי החקירה מבססים חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות ברמה הנדרשת לשלב הזה של ההליך כולל בעבירות המקור המיוחסות כיום למשיבים.

35. אזכיר, כי על קביעותי בהחלטות קודמות בעבר בנוגע לחשד הסביר שניתנו לאחר עיון בכל חומר הראיות בתיק, לא הוגש ערר. קביעותי בענין זה, נותרו בעינן, מכאן שלא מצאתי להידרש בהרחבה בשנית לטענות אלה.

36. באשר **להיקף העבירות**, ותוך שנתתי דעתי להיקף המיוחס כיום, לא מצאתי כי נפל פגם בהיקף העבירות

המיוחס למשיבים, שוב בזירות הראויה לנוכח השלב בו נמצא ההליך, הן מבחינת התשתית העובדתית והן מבחינה משפטית. בהקשר זה, אין בידי לקבל טענות המשיבים כי היקף העבירות הצטמצם לכדי - 5 מיליון ₪ בלבד.

37. בחינת העבירות המיוחסות למשיבים מעלה כי היקף העבירות, עולה משמעותית על שווי התפוסים. כך יוצא כי פוטנציאל החילוט, בשים לב לתשתית הראייתית המונחת בפניי הינו גבוה.

38. אשר לחלוף הזמן מאז התפיסה, אינני מתעלמת מפרק הזמן שחלף מאז הפכה החקירה לגלויה וכן מאז הועבר התיק לעיון הפרקליטות. יחד עם זאת, משך החקירה הוא רק פקטור אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לקחת בחשבון עת הוא בא להכריע בבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים. בין היתר, על בית המשפט להתחשב במורכבות החקירה, בהתקדמותה, בפעולות החקירה שבוצעו, באופן ניהול החקירה והאם החקירה מתנהלת ביעילות ובקצב ראוי, בפעולות החקירה שנוטר לבצע, בשלב שבו מצויה החקירה, במספר המעורבים והחשודים, בשווי הרכוש שנתפס לעומת היקף העבירות המיוחסות למשיבים ובעוצמת החשדות העולים מחומרי החקירה.

39. כמפורט, החקירה הגלויה החלה ביום 23.05.22, והתנהלה בקצב מהיר ויעיל כאשר רק חודשיים לאחר מכן ביום 27.07.22, הועבר התיק לבחינת הפרקליטות.

40. אשר למשך הזמן בו נבחן התיק בפרקליטות, המבקשת הבהירה כי מדובר בפרשה מסועפת, וכי נדרש פרק זמן לגבש החלטה בשאלת ההעמדה לדיון. יצוין כי מאז הועבר התיק לפרקליטות ועד היום, כעולה מהחומר שהוצג לעיוני, התבקשו מספר השלמות חקירה (כך למשל בדצמבר 2022, ינואר 2023, אפריל 2023, ויוני 2023) חלק מן ההשלמות קשורות גם למשיבים באופן ספציפי, ואלה בוצעו על ידי היחידה החוקרת והועברו לעיון הפרקליטות בספטמבר 2023. המשיבים בתגובתם, אף אישרו שחלק מן החשודים קיבלו מכתבי יידוע. משמע, החקירה הגיעה לסיימה ובכוונתם הפרקליטות להגיש כתבי אישום, בכפוף לקיום שימועים, כנדרש בחוק.

41. משעמדתי על התקדמות הטיפול בתיק, ונוכחתי כי בסמוך לאחר העברת התיק אל הפרקליטות, נשלחו מספר מכתבי השלמות אל היחידה החוקרת, כאשר חלק מן ההשלמות נוגעות למשיבים שבפניי וכאשר כל ההשלמות בוצעו והועברו לעיון הפרקליטות, כאשר נהיר שלאור היקף חומר הראיות ומספר המעורבים והחשודים, נדרש זמן למיצוי החקירה, עיבוד הראיות וגיבוש החלטה בתיק, מצאתי כי עסקינן בבקשה מידתית (ראו והשוו בש"פ 8712/23 יוסף אלקובי נ' מדינת ישראל (11.01.2024)), שם לא התערב בית המשפט העליון בהחלטת בית המשפט המחוזי אשר קיבל ערר המדינה וקבע כי הימשכות הליכי החקירה בעניינינו של המבקש אינם מצדיקים את החלטת בית המשפט השלום שלא להעניק למשיבה את מלוא הארכה שהתבקשה על ידה, כשנה לאחר שהועבר התיק לעיון הפרקליטות, נוכח מורכבות החקירה, מצד אחד, והפגיעה המצומצמת, באופן יחסי, במבקש, מהמשך תפיסת רכושו, מצד שני. עוד התייחס בית המשפט שם למשך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום, בהתאם לסעיף 57א(א) לחסד"פ ולהנחיית היועץ המשפטי - 4.1202 - "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום".

42. לסיכום, ועל יסוד האמור לעיל, ולנוכח היקף הפרשה, והחומר שהועמד לעיון הפרקליטות, לא ניתן לקבוע כי

פרק הזמן איננו סביר עד כי יש להורות מטעם זה על דחיית הבקשה.

43. בשקלול כלל השיקולים שהבאתי לעיל, לרבות עוצמת החשד, קצב התקדמות החקירה, המועד בו עבר התיק לפרקליטות, בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי ההרשעה והחילוט בתום ההליך, וכאשר שווי התפוסים נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות המיוחסות למשיבים, וכן בהתחשב בעובדה כי עד כה שוחררו תפוסים שונים בהסכמת המבקשת, וחלק מן הרכוש תפוס ברישום בלבד, הגעתי לכלל מסקנה שבנסיבות העניין גובר בשלב זה האינטרס הציבורי הקיים על האינטרס הפרטי של המשיבים. משכך, ראוי לאפשר למבקשת להחזיק את התפוסים שברשותה למלוא התקופה המבוקשת. יחד עם זאת, אני שבה ומדגישה כי על המבקשת לפעול לגיבוש החלטה בתיק בהקדם האפשרי, לשם צמצום הפגיעה בקניינם של המשיבים, שלא לצורך.

44. מבלי לפגוע באמור לעיל, ובאיזונים הראויים לנוכח הפגיעה בזכות הקניין וחלוף הזמן, ומבלי להתעלם משתי ההחלטות שניתנו עד כה לגבי רכב השטח, שנטען כי שייך לסרסור, מיום 7.03.23 ומיום 21.08.23, משתמה החקירה בענין זה, ומשלא נחקר הטוען לזכות על תצהירו בפניי, ולא הוצגו לעיוני ראיות הסותרות את האסמכתאות אותן הציג (הסכם ושיקים) או ראיות הסותרות את גרסתו, על אף התהיות עליהן הצבעתי בהחלטות הקודמות באשר לגרסתו ולהתנהלותו, אני מורה על השבת רכב השטח לידי הטוען לזכות.

45. אשר לרכב ה - ב.מ.ו, מ.ר. 59420401 (סעיף 11 ברשימת התפוסים), לא נעלמה מעיני בקשת המשיבים להסרת העיקול, ואולם משלא התקבלה כל הודעת עדכון מטעם הצדדים בענין זה, ומשלא הוצגה כל אינדיקציה לכך שהרכב עבר תאונה כפי שנטען, לא ראיתי מקום להורות בנסיבות אלה על הסרת העיקול. בצד האמור, ככל ותוגש הודעה על ידי הצדדים, תיבחן הבקשה מחדש בהתאם.

46. עוד אני מורה על השבת הטלפונים הניידים שנתפסו מידי המשיבים. אעיר שגם בענין זה, לא טענה המבקשת כל טענה המצדיקה המשך החזקתם.

סוף דבר

47. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים, למשך 180 ימים, שמניינם מתום מועד התפיסה האחרונה (14.11.23) עד ליום 12.05.24, למעט שחרור הרכוש שצוין בסעיפים 44 ו-46 לעיל.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

חומרי החקירה יוחזרו לידי המבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב' תשפ"ד, 04 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

